

عنوان مقاله:

اسلوب منادا درده جزء پایانی قرآن کریم

محل انتشار:

کنفرانس ملی چارسوی علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا زرشیکی - دانشجویان دکتری ادبیات عرب واحد کاشمر دانشگاه زاد اسلامی کاشمر ایران

رمضان محمدی - دانشجویان دکتری ادبیات عرب واحد کاشمر دانشگاه زاد اسلامی کاشمر ایران

خلاصه مقاله:

در قرآن کریم خداوند بنده ی خود را مخاطب قرا داده است و از طرف دیگر انسان به عنوان بنده نیازمند خالق خود را مورد ندا قرار داده و حاجت خویش را نزد خدا اظهار میدارد این مقاله با موضوع اسلوب منادا در ده جزء پایانی قرآن با تکیه بر نظریه نحویون و مفسرین در مورد آیاتی در آنها منادا به کار رفته مییابد و شامل سه بخش است بخش اول منادا به تعاریف لغوی و اصطلاحی منادا پرداخته شده است و سپس به عنوان حروف ندا و معانی این حروف که از معنای اصلی خارج شده و به معنای دیگر گرفته است در قسمت آخر این مبحث انواع منادا در زبان عربی و طریقه شناخت و کاربرد آنها پرداخته شده است بخش دوم که مهم ترین و اصلی ترین بخش مییابد به بررسی انواع منادا در قرآن پرداخته شده است و دارای سه فصل مییابد که در فصل اول به بررسی منادای علم و نوع جملاتی که بعد از این منادا آمده و لفظ اللهم مورد بحث قرار گرفته است فصل دوم به منادای نکره مقصود ه اختصاص دارد و این منادا با توابع الذین النبی الناس و توابع دیگر مورد بحث قرار گرفته و هم چنین نوع جملاتی که بعد از منادای نکره مقصوده آمده بررسی شده و آیاتی که در آن ها لفظ رب، ربنا، قومنا عباد و ... مورد بحث و کنکاش قرار گرفته است در بخش سوم ملحقات ندا مورد بررسی قرار گرفته و اختلاف نظر نحویون و مفسرین راجع به اینکه این ملحقات از کدام قسم منادا هستند بیان شده است و در قسمت پایانی این بخش جداول انواع منادا آمده است

کلمات کلیدی:

منادا، اسلوب، ده جزء، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508111>

